

Universitätsbibliothek Paderborn

**Doctor Mellifluus S. Bernardus Magnæ Matris Cultor
Eximus, Et Ex Ordine Sancti Benedicti Sacellanus
Quartus. Sive Ea quæ Doctor mellifluus de laudibus
Virginis Matris scripsit in gratiam magnæ ...**

Bernardus <Claraevallensis>

Nevhvsii, MDCLXXV.

Sermo IV. In Purificatione beatae Mariae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37156

nis lumen in manibus portantis, etiam visibili signo in nobis representemus. Simus videlicet casti corpore, & mundi corde: & Purificationem Mariæ expressissimus. Simus ardentes devotione, & lucentes opere, & cum Simeone Christum portamus in manibus. Maria tamen non tam purificata fuit, quam mysterium Purificationis commendavit; implendo legalem; significando spiritualem. Quid enim in ea purificandum esse potuit, quæ Virgo concepit, Virgo peperit, Virgoque permanxit: immo quæ ipso conceptu planè purificata fuit, si quid fortè minus ante puritatis habuisset? Quid, inquam, mundanum habuit conceptus ille, qui solus potest facere mundum de immundo conceptum semine, Job. 14. qui fontem quo immundus purificetur, edidit; fontem domus Davi dicitur, qui hodieque pater, indefessisque scatet in ablutionem peccatoris, & menstruatae, Zach. 13. Suscepit tamen Mater totius puritatis, purgationis legitimæ speciem, ut simul & obedientissimæ humilitatis virtutem, & Evangelicæ purificationis insinuaret veritatem. Ubi nunc ille, qui tam fallaciter quam contumaciter presumens de sanctitate, detrectat purgatoria pœnitentium remedia subire? Esto quod sanctus sit: nunquid Sanctorum sanctissima, quæ Sanctum sanctorum peperit, Maria? Utinam Fratres mei, utinam nos illam habemus humilitatem in peccatis nostris, quam vere habuerunt sancti in virtutibus suis.

SERMO IV.

In Purificatione beatæ MARIAE.

Postquam impleti sunt dies purgationis Marie, Luc. 2.

Scriptura redemptionis nostræ narrans mysteria, sic refert quæ pro nobis historialiter sunt gesta, ut significet quæ moraliter à nobis sunt gerenda. Cùm enim hodie beatæ Purifica-

Aa 3

tio

tio Mariæ recensetur, manifestè de nostra ipsorum purificazione admonemur. Quemverò tanti non moveat auctoritas exempli, cum videamus scilicet, quia illa sanctorum sanctissima quæ nihil purgandum habuit, purgationis tamen legalis implere mandatum non renuit? O Mater immaculata, Mater intacta, nonne tuæ tibi conscia es puritatis? quia scilicet integratem tuam, nec conceptus, nec partus violavit, sed sacravit? Quare ergo tanquam muliebre aliquid in concipiendo vel pariendo sis passa, sic mundationis, quæ muliebri provisa est infirmitati, quæris remedia? Sic, inquit, decet nos omnem implere justitiam, *Matth. 3.* ut quæ summæ Mater electa sum justitiæ, speculum quoque sim totius & exemplar justitiæ. Novi ego superbiam filiorum Evæ, quæ promptior est ad excusandum, quam ad expurgandum commissa. Necessarium arbitror, ut vitjis originis antiquæ statim in initii omnia novæ generationis occurrant exempla. Mater prævaricationis peccavit & excusavit proculiter, Mater redemptionis non peccet, & satisfaciat humiliter: ut filij hominum qui de matre vetustatis traducunt necessitatem peccandi, de Matre saltem novitatis trahant humilitatem purgandi.

Est quidem & in hoc ipso multa Domini clementia erga filias Sion: sed longè clementius & mitius purificata est illa, quam beatam prædicant filie Sion. Cui scilicet dictum est *Luc. 1.* *Spiritus sanctus super veniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi,* hæc nempè supernæ virtutis obumbratio, vera fuit Purificatio Mariæ, non ista, quæ quâdam mystica dispensatione tantum specie tenus hodiè celebrata est. Hæc planè fuit tota ac vera sanctificatio Matri & Filii, sicut & Angelus exposuit ei. Ideo, inquit, *& quod nasceretur ex te sanctum; vocabitur Filius Dei.* Antea namque purificanda erat natura mortalis, ut Deum conciperet, non posteaquam conceperet: cùm conceperet sanctum sanctorum

rum summa sanctificatio sit; & eā quæ Mater ipsius sanctitatis effe cōta sit, nihil sanctius esse possit. Cūm ergo filiae Sion quæ mollius & dissolutius vivunt, & ardorem forsitan experiuntur carnis, meritò purificandæ sint judicij & spiritu ardoris: Virgo perpetua, ac singularis quæ sola Spiritus obumbratione Deum concepit, solo purificata est Spiritu gratiæ & refrigerio rotis. Omnia sanè purgationum, quibus conditio reparatur mortalis hæc beatæ purificatio Virginis mitissima, atque felicissima fuit: nam illa filiarum Sion, quæ purgatio fiet igne judicij, sicut novissima, sic & feverissima omnium erit. Nec ista itaque potest esse nobis nisi admirationi, nec illa nisi formidini: quippe qui nec ad istam possumus aspirare, & in illam si sapimus, semper formidamus incidere. Omnidò si sapimus, semper clamabimus, plus emendatione morum, quam strepitu verborum, *Dame ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me, psal. 6.*

SERMO I.

In Annuntiatione Dominica.

Opportunè nobis in his diebus Quadragesimalis observantia, solennitas intervenit Dominicæ Annuntiationis; ut qui fatigantur afflictione corporali, gaudio recreari valeant spirituali: & quos humiliavit pœnitentia luctus, annuntiatio illius qui tollit peccata mundi, consoletur: sic quippè scriptum habes, Prov. 12. *Mæror in corde viri humiliabit eum;* & sermone bono latificabitur. Prorsus sermo bonus, sermo fidelis, & omni acceptione dignus. Evangelium nostræ salutis: quod Angelus missus à Deo, hodierñ die Mariæ evangelizavit, ac lætum de Incarnatione Verbi, dies diei, Angelus Virgini verbum eructavit. Sermo ille dum Filium promittit Virginis, veniam pollicetur reis, redemptionem captivis, adapertionem clausis, vitamq; sepultis